

UDVARHELYI HIRADÓ

UDVARHELYMÉGYE POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI LAPJA.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fl. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 5 korona. — Telefonszám: 14.

Felelős szerkesztő: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyilttér sora
50 fillér. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Magyar kereskedelem.

Sz.-udvarhely, jan. 15.

A gazdasági tevékenység különböző ágazatainak összhangban kell lenniök egymással, a gazdasági elemeknek kölcsönös jó egyetértésben kell egymással állania, mert ezt a gazdasági élet törvényének kéréseketlen szigora így parancsolja. Daczára ennek az örökérvényű igazságnak azt látjuk, hogy az utóbbi időben sem a gazda, sem az iparos nincs megelégedve a maga helyzetével, mindannyi a kereskedő közvetítő nyereségére áhítozik. Hogy mennyiben jogos ez, vagy mennyiben jogtalan, arról itt nem beszélek, de az bizonyos, hogy csodálatos és helytelen fölfogás az, hogy némelyek a gazdasági élet kéréseketlen törvényének akarnak szembe szállani, mintha csak a világrendet óhajtanák megváltoztatni.

A gazdák, a kereskedők elkerülésével, szövetkezeteket alakítanak, pedig még föltéve azt is, hogy nálunk a nyerstermékek értékesítésére is alakulnának szövetkezetek, mint a hogy alakultak az adás-vevés közvetítésére, mik lennének ezek a szövetkezetek? — kereskedők A közvetítő kereskedelem csak nevet cserélne, de megmaradna ereti mivoltában, mert ezt így parancsolja a gazdasági élet törvénye. A szövetkezet tehát, bármennyire is akarják tagadni sokan, nem más, mint kereskedő, de ennek az intézménynek csakis így van létjogosultsága, ha az tényleg nem más, mint kereskedő. Ha pedig a szövetkezet kereskedő, akkor nemcsak méltányos, de jogos követelése is a kereskedelemnek, hogy az állam a kereskedők között ne mérjen különböző mértékkel, hanem azok mind egyforma elbánásban részesüljenek s ne részesüljön az egyik jogtalanul állami kedvezményekben, adóelengedésekben, míg az ugyanolyan másik keres-

kedő fedezi a legtöbb direkt és talán indirekt adót is. Tiszta, világos következménye mi lesz ennek a visszásságnak. Elbukkik az az osztály, mely eddig az állam bevételeinek legnagyobb részéről gondoskodott és felemelkedik az, mely adót nem fizet. Hogy pedig ennek mik lesznek a következményei, ezzel mindenki tisztában lehet. Ha pedig majd az állam egyszer a szövetkezetet úgy fogja tekinteni, mint kereskedőt, akkor meg is fog szünni a harcz a kereskedő és a szövetkezet között, mert az okos kereskedő mindig számít egy új, egy lehetséges konkurrencziával, csak nem számolhat egy olyan versenyhárral, melyet maga az állam külön és jogtalan kedvezményekben részesít. Ha pedig mi is majd a szövetkezetet, mint kereskedőt látjuk működni; mint aki a fogyasztó számára esetleg olcsóbbá tudja tenni szükségleteinek beszerzését, ami a szövetkezeti eszme szerint annak rendeltetése, hivatása is: akkor annak, aki igaz barátja a haladásnak, lehetetlen lesz nem szimpatizálni ezzel az új kartárral.

A viszony azonban ma még nem ez s mindenki, aki szívében hordja a magyar kereskedelem fejlődését, haladását, szomorú szívvel nézi, hogy legelsőként maga az állam bénítja meg a kereskedelmet és viszi pusztulásba a kereskedőt. Sajnos azonban, nem állhatunk meg ennél az első faktornál, jönnek még utánna számosan. Eltekintve érdektársainktól, hogy úgy mondjam, természetes szövetségeseinktől, gazdáktól és iparosoktól, látunk még közéletünkben olyan visszásságokat, melyek sajnos, arra mutatnak, hogy a kereskedőnek barátja nincs — még önmaga sem az — csak ellensége. Felsorolni ezeket az eseteket, jelenségeket nem lehet, hiszen napról-napra, percről-perczre találkozunk velük; pro-

báljuk tehát csak a kereskedelemnek ezen mai szomorú helyzetét megvilágítani.

A szövetkezeteknél az előbb még megemlékeztünk az állam jóakarataról is. Maradjunk meg még kissé ennél s nézzük, hogy más alkalmakkal, más viszonylatokban is mennyire segíti elő érdekeinket. A kereskedelmi forgalom 80%-át a vasut bonyolítja le. Nézzük meg tehát, hogy a magyar állam vasuti-hálózat mennyire felel meg a hivatásának, hogy a magyar kereskedelem forgalmát lebonyolítsa? Eltekintve anyagi hibáktól (vasuti kocsik, s különösen speciális kocsik — gyümölcs-szállító, tüött, hűtött-kocsik hiánya —) első sorban azt látjuk, hogy Magyarországon két vasuti hálózat is van, mely nem magyar, hanem mindkettő külföldi portékát hoz be mesés olcsó áron, kiszorítva vele a hazait. Magyarország oly kicsiny, hogy természetes lenne az, hogy az ország forgalmát Budapest, mint az ország szíve, központja bonyolítsa le, de sajnos, nem így van, mert látjuk, hogy például Dunántulra Budapest nem tud szállítani, mert az országnak azt a részét Bécs, Trieszt, Grác látja el áruval. Az egész Székelyföld el van zárva Erdély egyetlen fővonalától, a mi a nemzetiségi városok fellendülésén és a mi vidékünk elmaradásán szomorúan meglátszik. Szinte hihetetlen, hogy például Sopronnak nincs közvetlen vasuti vonala Budapesttel s nehezebb onnét Budapestre jutni, mint például Brűnből. Természetes, e város lakói szükségletük 95%-át Bécsből szerzik be.

Vasuti portékánkat ime, nagyjában láttuk, nézzük meg a vízi utak közlekedését, nézzük meg, hogy mire jó a mi legnagyobb gőzhajózási vállalatunk? Teljesen és kizárólagosan arra, hogy a Duna vidékére magyar termék ne jöhessen.

A megyei esküdt.

— Irta: **Zöldi Márton.** —

Három hete, hogy Timár Miklós a csabajdi búcsun agyonütötte Bezzeg Laczit. A két embernek bor volt a fejében, bot a kezében és régi gyűlölség a lelkében. Egymásba akadtak. A csabajdi búcsu nevezetes arról, hogy nem tud emberhalál nélkül elmúlni. Sok a fölösleges energia és izomerő az emberekben. De ez a verekedés nem a hagyományos csapáson járt. Bezzeg Laczi kereste a veszedelmet. Erőnek erejével kötött bele ellenfelébe. Így kezdte a kötekedést:

— Hej Timár Miklós, a' volt a jó világ, mikor én a feleségednek búcsufiát hordtam.

— Ne emlegesd a feleségemet.

— Miért? Az is csak olyan leány volt, mint a többi.

— Olyan hát, de te nem vagy olyan legény mint a többi.

— Hát milyen?

— Hitvány, rongy . . .

A hetyke, rosszindulatu legénynek kapóra jött ez a sértés. Fölugrott és magasra emelte a botját.

— No, Timár Miklós, most válik el, ki a hitvány, ki a rongy!

A viadal alig tartott egy szempillantásig. Timár Miklós kapott ugyan egyet a fejére, de ez nem gyöngítette meg az ő botja suhintását. Ugy halántékon csapta Bezzeg Laczit, hogy az menten szörnyet halt.

Vagy hatvan ember nézte, látta, de egyik sem mutatott különösebb fölindulást. Tudták, hogy Bezzeg Laczi régóta kihíresztelti Timár Miklós feleségét. Sejtették, hogy ennek nem jó vége lesz. Mikor bekövetkezett a baj, egyszerűen tudomásul vették.

— Így szokott az lenni, — mondogatták bölcs flegmával.

Miklós még azon éjjel világgá ment. A hirt mások vitték meg a feleségének, aki persze egész éjen át törte a kezét, jézusmáriázott, de hajnalra kiment kapálni, mert a munka a legelső.

Csak vasárnap, mikor a munka jobban engedte, adta át magát a tétlen elkeseredésnek. Mi lesz vele ember nélkül? Hogy győzi a dolgot, amit a kis gazdaság ad? A két gyermek még csupa apró, a libákat se tudja összeterelelni. Milyen szépen elváltak eddig. Dolgoztak az urával a mezőn, a napasszony otthon főzött, mosott. Nem volt semmi baj. És ehun most, minden kifordult a sarkából, amiatt a legény miatt, akit soha nem szívelhetett.

A búcsu után a harmadnapra behívták a vármegyére. Egy fiatal megyei esküdt kérdezte, faggatta, szépen, szeliden.

— Nem tudok én többet, mint a tekintetes ur. Csak a nagy bajomat tudom jobban.

Könyvek peregték az egészséges piros arczon. De azért láthatóan jóleset neki, hogy egy sort panaszkodhatott. Haza küldték, hol a napának töviről-hegyire elmondta, hogy mit kérdeztek tőle.

— Még azt is tudakolták, tőlem, hogy szere-

tóm volt-e Bezzeg Laczi? Volt ám az ördögök nagyanyjának, — mondogtam nekik.

A vén csontosarczu parasztasszony közelebb húzódott a menyéhez. Tompán, suttogva szólott:

— Te, Ágnes, jobb lett volna, ha vállaltad volna.

— A Bezzeg Laczit?

— Azt ám.

— Hogy vállalnám, mikor nem igaz.

— Csak azért, mert akkor a vármegye nem hajszolná halálra az uradat.

A menyecske egy ideig merően nézte a szoba félhomályában a csontos, ránczos arcot. Aztán erős meggyőződéssel így szólt:

— Hej, napamasszony, nagyobb baja lenne az a maga fiának, ha a lelke gyötörné, mint a vármegye.

Másnap Ágnes kendert szárított. Estétajt egy juhászember számárháton jött feléje.

— Te vagy hugom, a Timár Miklós felesége?

— Az vagyok.

A juhász leszállott a számárról s közellépett az asszonyhoz.

— Hirt hoztam.

— Az uramtól?

— Attól. Menj el az éjszaka a csorti nádasba, tul a nyárfákon a csószkunyhóba ott találod. De egy szót se senki fiának. Minden jót kívánok.

— Adjon Isten.

Ágnes azon éjszakán találkozott az urával. A rettenetes csöndességet körülöttük csak a sás ideges rezgése zavarta. Alig volt szavuk egymáshoz.

sen, hanem Ausztria kezében lévén a vállalat — Magyarországon is német szellemű — kizárólagosan kiszolgáltassa e vidéket az osztrák termékeknek. Igen szomorú bizonyosság erre, hogy éppen cukoriparunkra e válságos időkben mennyire megtömté az osztrák cukoripar a Duna vidékét termékeivel a sur-taxe előtt s azóta is, úgy, hogy a sur-taxe amúgy is gyöngye hatását e vidéken talán sohse fogja érezni a magyar ipar.

Folytassam-e? Elmondjam-e a többi eseteket mind? Aki ismeri kereskedelmünk és iparunk szomorú helyzetét, tudja, hogy ez a téma kimeríthetetlen.

Kereskedő.

Belföld.

— Kibontakozás. —

Budapest, jan. 15.

Csigaléptekben halad a képviselőházban az alkotmányos kibontakozás munkája. A haladás ténye azonban kétségtelen. Az ujesztendőben a politikai szituáció változást egyáltalán nem mutat fel. Minden maradt a régiben, a kormány pedig szigorúan ragaszkodik megfontolás után megállapított taktikájához.

Az obstrukció nem egy számításában csalódott. Az az incidens, a melyet az államélet valamelyik terén való felmerülését olyan sóvárogva várják és a melynek következményét úgy kontemplálták, hogy az táborukba segítő csapatokat vinne: az incidens felmerülni sehogy sem akar. Ilyképen tehát az obstrukció ezuttal is izolálva maradt; magára hagyva, saját erejére vagy inkább erőtelenségére utalva.

A Kossuth-párt, mely rendkívüli harcra készültetését komolyan veszi, semmiféle csipkedés, vagy rábeszélés útján rezervájából ki nem mozdítható. A párt ezuttal erősen állott meg: valami nagy dolognak kell közbejönni, hogy a Kossuth-párt mai taktikáját megváltoztassa.

A néppárt a suba alatti támogatás taktikáját ez évben is nagy buzgósággal gyakorolta az obstrukció mellett. Az obstrukció nyílt helytelenítése és titkos szítása, a magyar kommandó kérdésében való bujkálás a felfelé való hiperlojalitás és a lefelé való demagógia az országgyűlési néppárt pozícióját hova-tova annyira aláássák, hogy az egész országban elveszti talaját. Az obstrukciónak ugyan még nincs vége, a harc bilanczát megcsinálni még korai, már-már látjuk azonban, hogy a néppárt a legnagyobb vesztesek között lesz. A legnagyobb vesztesek között tekintélyben, az ország hitelében. Meg is érdemelte. Egy köny nem fog esni érte.

Tisza István gróf pedig megjelölt ösvényen haladva, egyre közelebb jut a célhoz: a békés és alkotmányos kibontakozáshoz. A kormányelők a maga erőszékü politikáját adoptálta a pillanat követelményeihez. Tud várni türelemmel, kitartással. A katonai javaslatok letárgyalása után pedig minden megváltozik. A politika más szint fog kapni és a politikai élet lüktetése is erőteljesebb lesz.

Mert senki az iránt kétségben nem lehet, hogy a Tisza gróf rendszere tulajdonképpen még ki se bontakozhatott. A reá kényszerített passzív rezisztencia állapota nem az a szituáció, melyben egy rendszer szárnyait kibonthatja.

Munkaképes parlament, erőteljes többség, megfelelő viszonyok a feltétele a produktív munkának és alkotásoknak. Tennyel van bőven. A felhalmozott munka óriási. De a Tisza gróf munkabírása és energiája is arányban áll feladataival. Megfelelő parlamentről gondoskodni pedig az országnak leszen kötelessége.

Helytelen volt, czélszerűtlen volt belevinni a nemzetet ebbe a súlyos harcba ilyen kedvezőtlen körülmények között. Helytelen, politikátlan volt ellenünk annyi súlyos tényező ellenszenvét fölkeltetni. De ez már a múlt hibája, a múltért pedig vádaskodni gravaminális és nem reális politika. A helyzet adva van s lett kellett vonni következeit.

Szükséges volt a kormánypártnak megadni azt a morális erőt, melynek hiánya a válság alapoka lett. Szükséges volt, hogy saját programját fölfelé is megvédve, jogot nyerjen azt megvédeni lefelé is. Szükséges volt, hogy saját programjának megvalósítását ne hagyja másokra s ezzel ne gyengítse meg saját erkölcsi erejét. Mert lehetetlenség egy hatvanhetes párt, mely ne akarja a hatvanhetes alapot. De nemcsak a kormánypárt akcióképessége és a hatvanhetes alap eszméjének megerősödése szempontjából kívánatos annak végrehajtása; hanem legfőképpen a törvényhozás lesüllyedt színvonalának mindenkitől óhajtott fölemelésére is. Mert csak a mai immorális helyzet eltüntével fog ismét megtisztulni a parlament légköre, mely a régi magaslatról mélyen lesüllyedett.

Politikai jegyzetek.

Budapest, január 15.

Hosszu unalmas obstrukciós beszédekkel kezdődött a politikai hét, midőn a képviselőház keddi ülésének végén váratlanul érdekes és igen fontos vita vetődött felszínre. A napirend megállapításának kapcsán jött ugyanis szóba a tisztviselők fizetési pótlékára vonatkozó javaslatnak a kérdése, amelyet olyképpen oldottak meg a

tisztelt honatyák, hogy szerdán elfogadták az ujoncz-létszám megállapítására vonatkozó javaslatot és nyomban utána ugyszólván vita nélkül megszavazták a tisztviselőknek régivárt és bizony régen megérdemelt fizetési pótlékát.

Végre tehát volt egy munkanap . . . s annyi balszerencse és sorscsapás után a parlament legalább a hét egy napján a munka terére lépett. Igaz, hogy ez csak egy napig tartott, s az obstrukciók újból átvették időpocsékoló és csöndes birodalmukat.

A többi közt arról is panaszkodtak a képviselőházban Lovász ur és társai, hogy kevés közönséget bocsátanak a képviselőház karzatára. — Örülnék, ha a félország a karzaton ülne és láthatná az obstrukció viselkedését — jegyezte meg erre talpraesetten a miniszterelnök.

Bizony mi is sajnáljuk, hogy a félország oda nem ülhet azokra a hatalmas, vasból készült, bársonnyal bélelt és feldiszipelt karzatokra. De őszintén szólva, attól tartunk, hogy ha még oda ülhetne is, akkor sem lenne valami nagy kedve oda ülni Hiszen, aki ott ül: az lát, hall és elmélkedik. És lehetetlen, hogy lelkében a látottak és hallottak felől itélet ne fejlődjék. És lehetetlen, hogy ha az a hallgatóság a félország volna, a lelkében kialakult itéletnek hangos kifejezést ne adna . . .

E sorok írójának alkalmá volt a közelmúlt napokban a szabadalvüpart egy kimagasló tagjával, egy volt miniszterrel a politikai helyzetéről kapcsolatos kérdésekről beszélgetni.

— Meg vagyok győződve — mondta a többi közt a volt miniszter — hogy az ország közvéleménye örömmel látná, ha Tisza István gróf az angol parlament és a német birodalmi gyűlés mintájára egy elhatározó lépéssel hamarosan véget vetne az obstrukciónak, amelyet már a csömörletig megunt mindenki. Sőt tovább megyek: a közvélemény nagy része nem elégednék meg ezzel, hanem követelné, de máris követeli a házszabályok megváltoztatását, amely nélkül rendes parlamenti tárgyalásokra többé nem számíthatunk. Igaz, hogy a házszabályok megváltoztatásánál sokan a Kossuth-pártra hivatkoznak, mint olyanra, mely nagy akadályt gördítene ez elé s azonnal az obstrukciók mellé állana. Ezzel szemben én azt állítom, hogy az ellene szól a logikának, mert ha a Kossuth-párt a további obstrukciót czéltalannak és az országra nézve veszedelmesnek deklarálta, akkor

— Hát biz ez, fiam, így esett. Ki tehet róla? Ennél tovább nem volt. Aztán megkérte a feleségét, hogy hozzon neki fehérruhát, mert elmegy messzire. Egy „próbált” ember kommandált neki helyet túl a Dunán. Isten tudja kerül-e és mikor haza . . .

— Ne szólj addig az idesanyámnak se, míg túl nem leszek a Dunán, Baj lehet belőle.

Ágnes hajnalban ért haza. Az öreg asszony észrevette távollétét. A kisebbik gyerek, aki az anyjával szokott aludni, keservesen sirt. Ahhoz kellett fölkelnie.

— Hol jártál az éjszaka? — kezdte a menyét.

— A csarnosi pusztán.

— Mi dolgod volt ott?

— Hát amiatt a nagy gereblye miatt . . .

— Elhoztad?

— Nem én.

Látszott, hogy huzndik. Az öreg asszony éles fürkésző tekintettel méregette az arcát, amelyet egyre erősebben öntött el a pirosság.

— Nem hiszem ám, amit mondasz . . .

— Ha nem hiszi, arról sem tehetek.

— Ejnye, te czéda!

Nagy indulatroham lepte meg az öreg asszonyt. Valami gyalázatos titkot sejtett Ágnesnek éjjeli távollétében. Egy bögre volt a kezében. Azt vágta a menyé fejéhez.

— Nesze!

A bögre homlokra érte a menyecske. Megtántorodott és a fejéhez kapott. Aztán lehajolt és öszszeszedte a cserepeket. Csak annyit mondott:

— Kegyelmed se tudja ám, hogy mit tesz.

Ez a nyugodt hang zavarba hozta az öreg asszonyt. Nyilvánvaló lett előtte egyszeribe, hogy

rosszul sejtett, hogy igaztalanul cselekedett. Szaladt a kuthoz, vizet hozott és gyöngéden lemosta a vért a menyé arcáról. Estig alig mert egy szót szólani, csak nézte Ágnes, hogy mit tesz-vesz.

Mikor este Ágnes fehérruhákat szedett elő a ládából, az öreg asszony alázatos, bűnbánó arccal hozzá lopódzott és suttogva kérdezte:

— Neki viszed, ugy-e?

— Persze, hogy neki.

— Mikor mész?

— Hajnalban.

— Sütök pogácsát.

— Sűthet.

Még alig pítymallott, mikor Ágnes tömött batyúval a hátán nekiindult az országutnak. Nehéz volt a lelke, alig bírta cipelni. Ugy lehet, utoljára látja az urát, a két kis gyereke atyját. Megeredt a könye.

Az idő már őszre járt. Fekete varjucapatok röpökdetek fölötté éhes, panaszos károgással. Ágnes nézte, hogy kóvályognak a levegőben. És ez mind, ahány van, estére visszatér a fészkebe. Csak az ő ura nem kerül haza. Halálos szomorúság szorongatta a szívét. A hűvös, ködös levegő súlyosan nehezedett a mellére.

Letért az országutról s a réten keresztül vágott neki a nedasnak. Fehér szikes földön haladt keresztül. A nagy terméketlen fehérségen csak néhány elszáradt katánkóró nyujtózokodott az égnek. Ugy érezte, hogy ő is így fog elszáradni idő előtt ebben a mostoha világban. Észre sem vette, hogy valaki vadászpuskával a hátán jön vele szemben. Mikor meglátta, ráismert. Az a megyei esküdt volt, aki őt az ura felől kihallgatta. Ijedten köszönt jóreggelt.

A megyei esküdt erős, atléta termetű ifju volt, merész sasorral, értelmes magas homlokkal s nagy,

dióbarna szemekkel. A zöldhajtókás vadász-zeke erősen feszült izmain. Mikor ráismert a menyecske, arcza meglepetést fejezett ki.

— Hová viszed ezt a nagy batyut, lellem? — kérdezte, miközben erősen nézte az előtte álló asszonyt.

— Tojást viszek a hetivásárra, — sietett Ágnes a válasszal.

— Nincs ma hetivásár, — mondotta a megyei esküdt, — aztán nem is tojás van abban a batyuban.

Ágnes zavartan sűtötte le a szemét. Boszankodott, hogy ilyen ostoba hazugságot mondott.

A megyei esküdt közelebb lépett hozzá.

— Hát a homlokodat mi lelte?

— Nekiszaladtam a szederfának . . .

— Neki ám a veszedelemnek. Az uradhoz mész, ugy-e?

— Éu?

A megyei esküdt a menyecske vállára tette a kezét.

— Idehallgass, asszony, ha jót akarsz. Tegnap hallgattam ki az utolsó tanukat. Bolond a te urad, nagyobb bajt csinál a késznél.

— Az uram?

— Az. Vezess hozzá, ha nem akarsz elveszíteni. Nem lesz semmi nagyobb baja. Egy esztendő se kap. Én mondom neked, itt az Isten ege alatt. A te bajod ha nem hiszed, nem az anyém.

Ágnes egészséges ösztönével megéreztte, hogy ez a derék szál ember az igazat mondja.

— Jöjjön velem a tekintetes ur, — mondta határozottan.

Félóra mulva benn voltak a nagy nádas közepén. Közben egy kis vizet is kellett gázolniok. A megyei esküdt menetközben tréfálkozott, ingerkedett.

— ha következetes akar maradni — nem íté-
heti el az obstrukció megszüntetésének azt a
módját, azt az egyetlen módját, melylyel a cél
elérhető.

Arra a kérdésre, hogy vajjon a passiv-
resistentia, amelyhez Tisza gróf visszatérni lát-
szik, nem lesz-e hűveire lehangoló hatással s
hogy vajjon a szabadelpárt ily módon nem
jut-e ismét abba a helyzetbe, amelyben Széll
Kálmán kormányzásának utolsó idejében volt?
az államférfiu így válaszolt:

— Merem állítani, de bizonyosan is áll-
tom, hogy a szabadelpárt türelme és ideje
most olyan kemény próbát áll majd ki, amelyre
csak gondolni lehet. A párt tagjai megvannak
győződve arról, hogy a passiv-resistenciának
egy 12 tagból álló obstrukcióval szemben végre
is cél kell érnie. Ez a nagy különbség a régi
és a mostani passiv-resistencia közt. Egyéb-
ként ez a taktika Tisza gróf helyzetét még je-
lentékenyen javította is. Tisza gróftól ugyanis,
ha mindjárt igaztalanul is, valóságos Percy
Heissporinak tartották; és íme, a nyugodtan
gondolkodók láthatják, hogy Tisza gróf nagy
önuralommal, előrelátással és higgadtsággal cse-
lekszik még ott is, ahol energikusabb eszközök
állhatnának rendelkezésére.

A beszélgetés végén ama kérdésre, hogy
vajjon meddig tarthat még az obstrukció? —
az említett államférfiu kijelentette, hogy való-
színűleg még a januárius hónap is meddségre
kényszeríti parlamentünket.

— De minél előbb következnie el az a
nap — végezte beszédét — amelyen az ob-
strukció megszűnik, annál előbb száll áldás
parlamentünkre és az egész országra!

*

A mennydörgés, mely ha fejünk felett
szól, megrázza ablakainkat és szívünkbe félelmet
olt, messziről csak lágy méhcsongásnak tetszik.
Távol világok emberirtó robajától még a félenk
nyulacska sem ijed meg. Így hát első látszatra
azt lehetne hinni, hogy Korea és Mandzsuria
birtokáért az orosz és japán hatalom közt ki-
tört háborúság miránk, öreg Európára s ebben
a rözzant világrészben különösen a mi orszá-
gunkra semmiféle hatással sem lesz. Legfőleg
híret vesszük a két hatalmasság tengeri és szá-
razföldi viaskodásainak, vesztett és diadalmos
csatáknak, ezernyi sárga japán s ezernyi orosz
alattvaló elestének; de gázoljanak bár a hada-

s a szép menyecske arcza egészen neki pirult az
örömtől. Hej, hogy az Isten így megsegítette.

Egy tisztásra értek . . . vad rekedt kiáltás
hallatszott a nádasból. Ágnes odakapta a fejét, amer-
ről a hang jött . . . Az urát látta fölemelt bottal
feléje csörtetni.

— Megállj, te, Judás asszony, ezt nem viszed
el szárazon.

Vagy tiz lépésre lehetett az asszonytól, aki
rémületében nagyot sikoltott. Felismerte a helyzetet.
Az ura, a bolond vad ember azt hiszi, hogy ő el
akarja veszteni, hogy nyakára hozta a vármegyét.
Ki tud ezzel most beszélni?

A megyei esküdt tudott. Nyugodtan fölemelte
a puskát s nekiszegte a dühös ember mellének.
Csak annyit mondott:

— Ott állj meg, Miklós ahol vagy!

Megállott. A szemei vérben forogtak, melle zihált,
de azért nem moccant. Iliába, a puskacső mi-
óta létezik, mindik abszolút tekintély volt.

A megyei esküdt lassan a földre eresztette a
csövet s közelebb lépett a szökevényhez.

— Hát most beszéljünk, Miklós.

Timár Miklós, mint az erőszakkal legyőzött vad,
daczosan morgott.

— Nincs nekem semmi beszédem az urral.

— Majd csak akad. De mi a ménkő, talán azt
nem szereted, hogy az én kezemben van a puská.
Neszé hát, fogd.

Kezébe nyomta a puskát.

— Meg van töltve mind a két csöve . . .

— Miért adja a puskát az én kezembe? — kér-
dezte zavartan, akadozó hangon.

— Mert én igaz ember vagyok . . . nem félek.

Timár Miklóst a kezébe adott fegyver teljesen
lefegyverezte. Negyedóra mulva szóltanul követte a
megyei esküdtet . . . Mint a kezes bárány . . .

kozók bokáig vérben, mi innen messziről nyu-
godtan nézhetjük a véres veszedelmet.

Azonban ez csak első látszatra van így.
Mert nagyon valószínű, hogy a művelt, óriási
mértékben fejlődött Japánt nem hagyja sokáig
magára Anglia, melynek Japánnal szerződése és
érdekei vannak, Oroszországgal szemben. S már
ekkor az ázsiai tűz átcsap Európára s olyan
európai bonyodalmakat idézhet elő, melyekről e
pillanatban álmodni sem tudhat a jámbor elme.

Egyáltalán nem örvendetes jelenség csep-
pet sem megnyugtató, hogy villámlik messziről
és csekély vigasztalás, hogy a zivatar távol vi-
lágrészben tört ki. A felhők gyorsan járnak,
észre sem vesszük, már minket is paskolhat a
vihár!

A városi képviselőtestület.

Sz.-udvarhely, jan. 16.

Székelyudvarhely város képviselőtestületé-
nek választás utján való kiegészítésén, ugyszintén a
vitiliseknek folyó évre érvényes névjegyzékének ösz-
szeállításán, hála az égnek, minden nagyobb emó-
ció nélkül töltestünk. A régi városi helyhatósági
szervezetet, a modern közigazgatási politika gyöke-
resen átalakította. A negyvennyolczadiki törvények
alapelveit, a demokratikus formát érvényre juttatta
a városok szervezeténél is. Hisz egyrészt a vagyoni
és értelmiség kellő érvényesülésre találnak a köz-
igazgatás keretében, elég van téve a tiszta demok-
ráciának is a szabad választással, melylyel a váro-
sok feleresze a kommunitásban mandátumot nyert.
Fontos funkciója van ennek a most megalakult bi-
zottságnak. Azoknak is, kik értelem és vagyoni fel-
sőbbiségük folytán tagjai az ellenőrző organumnak s
azoknak is, kik szabadválasztás utján nyert megbízó
levéllel jutottak polgártársaik bizalmával e helyre.

Nagy munka vár a képviselőtestületre. A szé-
kelyföld általános paupertatis testimoniuma váro-
sunkban is feltalálható. A nehéz állami adózást set-
tenkedő rémként kíséri a pótdadó, amelyet immár
elkeülni — ha haladási eredményt is akarunk fel-
mutatni — lehetetlen. A multak gazdasági tevékeny-
sége nem volt valami briliáns, de bizony pótdadó nél-
kül a jelené sem az. Igyekezzenek a jövő év város-
atyái tiszta, elfogulatlan szemekkel bepillantani a
dolgok állapotába, hogy a tanácsi vezetéssel karöltve,
egyetértve a bajokon erélyesen és gyorsan megejt-
sék az operációt.

Szükséges az, hogy a képviselőtestület meg-
győződésből cselekedjék, s ne engedje magát évtize-
dekre kiható munkájában talán törzfönökök által
éppen helytelenül irányítottatni. Nagy baj az, amikor
a városi politikus meggyőződést vesz észre önmagá-
ban és nyomban orvoshoz siet. Tudja, hogy ez a
baj életveszélyes és ha nem segít a gyors operáció;
szereplésének korai vége szakad. A víz szín, iz és
szag nélkül való folyadék. És van-e nála jótékonyabb
hatalom? És ha a városi politikus is olyan, hogy
nincs ize, színe, folyékony mint a víz; ha négyszög-
letes edénybe töltik, szögletes; ha gömbölyű pohárba,
gömbölyű — ez végtelen nagy szerencsétlenség.

Székelyudvarhely városnak, mint a Székelyföld
fővárosának, rendeltetése van. Ennek a rendeltetés-
nek a fölismerése s a neki való megfelelés volna az
igazi misszió, amely teljesítésre vár. E város nem
annyira az a helyiség, melynek municzipiuma és
polgármestere van, hanem, igenis az, amely pol-
gári feladatokat teljesít, ipart, kereskedelmet, kul-
turát mivel, civilizátorius középpontja egy szélesebb
környéknek, melyet szellemileg vezet, melyet gazda-
ságilag kormányoz és táplál.

Már pedig igen úgy van az, hogy nem közigaz-
gatási reformokkal és különösen új városi statumok-
kal lehet betölteni azt a feladatot, mely a köz érde-
kében e városra vár. Ipar teremtése, a meglévőnek
fellendítése, a kereskedelem, kultura fölvirágoztatása
voltaképpen a városi elemek erősítését célozza és ez
elemek erejétől, életrealitásától függ, nem vetél-
kedve a földmivelő néppel és a földbirtokos közép-
osztálylyal, hanem ezek mellé állva egy erős városi
polgárság, mely öntudatosan teljesíti hivatását, leg-
biztosabb és egyedüli alapja vidékünk gazdasági és
kulturális előhaladásának. A polgári osztálynak, a
maga missziójának tudatára ébredése ama bizonyos
egyöntetű, specifikus polgári öntudat, amelynek kö-
vetkeztében megterem majd itt az igazi magyar pol-
gári osztály, amely eddigelé legalább oly mértékben
nem fejlődött ki, amely mértékben szükséges lett volna.

Nagy feladatok várják megoldásukat e képvil-
selőtestülettől. A városi pótdadó jelenben 25%-ot
teszen ki, tehát emiatt zugolódnunk nem szabad,
de nem is lehet, amidőn azt látjuk, hogy más váro-
sok 40-80% alatt nyögnek.

A jövedelmezőség fokozásánál első sorban a
város ingatlan javainak intenzívebb kihasználására
kell erősen törekedni. Az indirekt jövedelmi ágak
fokozottabb ellenőrzése (ilyenek a vám, helypénz stb.)
feltétlenül erős kézre szorulnak. Könnyen beigazol-
ható, hogy míg a fogyasztási adók minden alkalom-
mal növekednek, addig a vámok évtizedek óta
majdnem egy állapotban vannak. A fogyasztási adók
és vám pedig oly rokonágak, melyeknek együtt ha-
ladása evidens.

A fokozatos fejlődésnek elve, ami az egyik ág-
nál quasi adatokkal is igazolva van, lehetetlen, hogy
a másik ágánál is ne mutatkoznék.

A város összes tartozásainak konvertálására is
alaposan elérkezett az idő. A csendes irány ami a
pénzpiacz terén észlelhető, megérlelte a konvertálás
eljöttét. Igen természetesen a meglévő adóssághoz
még egy bizonyos összeg felvévése elkerülhetetlen,
amely összegben aztán a már régebben felépített
elhatározott városháza költségei is benn kell hogy
foglaltassanak. Ugyankor rendezni kell a piaczteret
is, az áruszineket el kell távolítani, amely óhaj ál-
talános és megérett. A városi uszoda létesítése
már meg van szavazva, csak elkészítése van hátra;
ezt még a folyó év tavaszán keresztül kell vinni,
mivel az épp oly fokmérője a civilizációnak, mint
a szappan. A villamvilágítás eszméje is már meg-
érett, s ebben jó példával járnak nekünk elől a
szomszéd városok. Alkalmos és előnyös vállalat ke-
resése, s azzal a villanyvilágításnak oly módon való
létesítése, hogy abból teher a polgárságra ne háro-
moljék, elengedhetetlen pontját kell képezze a kép-
viselőtestület programjának.

Mindenesetre örömmel konstatáljuk, hogy az
aszfalt és vágóhid évtizeden át kísértő problémája
megoldást nyert, a sétatér ügye pedig kialakulóban
van, amennyiben a hely számára ki van hasítva, s
annak berendezése e tavaszon fog megtörténni.
Ugyanekkor az ifjusági játszótér kérdése is megol-
dást nyerend.

Kétségenkívül problematikusan nehezedik váro-
sunkra az ivóvíz kérdése. Hogy állunk ezzel? Orvo-
saink kénytelenek betegeknek első tanácsul adni,
hogy kutvizet ne igyanak, amelyet amugyis csak a
legszegényebb osztály használ, általánossá lévén a
homoródi és szejkai vizek használata; éppen ezért a
járványok — melyek évenként két ízben felkeresik
e város közönségét — a szegény néposztályból ke-
rülnek ki. Népes és virágzó tanintézetek vagy
gyarlon, vagy sehogyan sincsenek ivóvízzel ellátva,
arra pedig gondolni sem lehet, hogy az intézetek
udvarán vagy közelében levő vizet ivásra használják.
Vannak utcáink, amelyekben egyáltalán nincsen kut
s lakósaik messziről kénytelenek nélkülözhetetlen
házi szükségleteikről gondoskodni. Iszonyatos még
elgondolni is, hogy városunk két főutcája: a Beth-
len és Kossuth-utcai, ugyszintén a piaczteri kutak
vizeiket a felettük elterülő temetők fölösleges vizeiből
nyerik, melyhez ha hozzávesszük a Szentimre-
utcai nyitott kutakat, ahol az illetők saját edényeiket
merítik a vedrekbe, teljes képet alkothatunk ivóvize-
ink megbízhatóságáról.

Tudjuk azt, hogy a jó víz és köztisztaság az
egészség alapfeltételei. Erről a két alapfeltételről
pedig a leghelyesebben és legtökéletesebben egy viz-
vezeték által lehet gondoskodni. Azonban, sajnos, ez
— utópia. Az, mert szem elől nem téveszthetjük egy
pillanatra sem városunk anyagi eszközeit, melyek
tudvalevőleg, nagyonis gyengének bizonyulnak egy
ilyen pár száz ezer koronát kitevő befektetéssel
szemben. Azonban a jelenlegi helyzeten mégis segí-
teni kell. Erre pedig elegendő volna egy *ártézi kut
furása is*. Hisz mindnyájunk előtt elég ismeretek
azok az anomáliák, melyek minden egyes tüzvész
alkalmával hangosan adnak életjelt magukról. A vá-
ros nagyobb része a Küküllőtől távolabb esik, mint-
hogy tüzvész esetén abból vizet lehetne szállítani,
kutjaink vize pedig egy fél óra alatt kimeríthető (a
Varga patakot számba se vehetjük) s így a város
jelentékeny részében a pusztaszerencsének vagyunk
kiszolgáltatva, hogy házsorok, sőt utcák leégjenek-e
vagy épen maradjanak; mert víz hiányában nem se-
gíthetünk, aminthogy ebben már szomorú tapasztal-
ataink vannak.

Azonban más irányú feladatok is várnak a
képviselőtestületre. Lehetővé kell tennünk a megél-

hetéssel igazán küzködő kereskedő és iparosoknak, hogy a város pótdát fizethessék, mert feltételezzük, biztosan tudjuk, hogy ők a magyar nemzeti állam kiépítésének harcossai és mint ilyenek kiakolbolítják az osztrák néptörzs produktumait.

Argus szemekkel kell nézni a forgalom fenn-tartásának céljait és előre kell gondoskodni, hogy a városi és állami építkezések ne egy időre essenek, hanem a fokozatos beruházások által az állandó munkássága ez iparágak, mely a legnagyobb forgalmat csinálja, állandó permanentiában legyen.

A polgárok összeségének tüzhelyéről a törvényhatóság képviselétől kell kiindulnia mindazon társadalmi nyomásoknak, amelyek a nagy pénzüzetek és biztosítási vállalatokat lethargikus álmaikból fölébresszék. Az idegen forgalom emelése érdekében a lépések multhatatlanul és nagy körültekintéssel teendők meg.

Katonaságunknak még egy zászlóaljval való kiegészítése, s így az ezredparancsnokságnak ide való helyezése érdekében illetékes helyen a lépések szintén megteendők, mi által ipar- és kereskedelmünk nyer meg nem vetendő hasznot. Ezzel ellentétben a kaszánya kiépítése számba sem jöhet.

A nagy biztosító társaságok horrens tartalékai-ból, az erdélyi bérczek hányadához mérten, hol vannak a beruházások?

Nagy körültekintést és alkotó erőt igénylő munkásságot várunk tehát a képviselétől, illetve a tanácstól. Ezen munkássága edzésére azonban, az eddig csak lohasztóló ható gyanúsítgatásoknak véget kell vetni.

A dolgokat nem szabad egyéni szempontból elbírálni. A közügyben csak annak a véleménye szám-bavehető, ki a kitűzött cél egészséges voltát bírálja, tartja szem előtt, s aki a felmerülő kérdéseket összehasonlítja a törvényekkel s a törvényes intézkedésekkel és más városok jó példáival, aki nem szívár-ványt, vagyis elérhetetlen, megvalósíthatatlan álmo-kat, hanem reális, tehát kivihető terveket mutat, melylyel nemcsak a törvényes intézkedések formájá-nak tohetünk eleget, hanem nagyban hozzájárulha-tunk városunk emelkedéséhez, tekintélyéhez s a pol-gárság jólétéhez.

A tisztalátásnak s igazságos ítéletnek még egy nagy ellensége van itt nálunk. Az, ami egyik szép erényünk, néha hibává lesz bennünk: nagyon sze-retjük városunkat. Szeretjük multját, szeretjük jele-nét, melyhez köt egész ragaszkodásunk és kegyele-tünk s a multtal, emlékeivel együtt ragaszkodunk az egyszerűség és igénytelenség czime alatt a fo-gyatközásokhoz is.

Radikális szellemben és elvekkel működni, a vá-rosi ügyekben kizárva a politikát kívánjuk látni az új képviselőtestületet és ilyen értelemben üdvözöljük Székelyudvarhely város képviselőtestületét és a ta-nácsot, kitartást kívánva a köz érdekében teljesí-tendő munkásságukhoz.

Becsek Aladár.

Ujdonságok.

Sz.-udvarhely, jan 17.

A székely kiállítás. Mint megirtuk, az Erdélyi Gazdasági Egyesület egy, a Székelyföld társadalmi, kulturális és gazdasági viszonyait feltűntető kiállít-ás rendezését határozta el, amelyben közreműködésre fölkérte az erdélyi törvényhatóságokat, társadalmi és gazdasági egyesületeket. Eddig a következők je-lentették be részvételmüket: az Udvarhelymegyei Gazdasági Egyesület, a Székelyudvarhelyi Székely Társaság, a Budapesti Székely Egyesület, az udvar-helymegyei alispáni hivatal, a Seps-Szentgyörgyi Székely Társaság, a marosvásárhelyi városi tanács, a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara, az Országos Magyar Gazdasági Egyesület, az Erdélyi Magyar Közművelődési Egylet és a székelyudvarhelyi városi tanács. A székely kiállítás dolgában a részle-tek megbeszélésére legközelebb közös értekezletet hív-össze az E. Gazdasági Egyesület.

A földmívelésügyi miniszter Dorner Béla gaz-dasági intézőt városunkba kirendelte s megbizta a székelyföldi miniszteri kirendeltség helyi teendőinek végzésével.

Az udvarhelykörü Dávid Ferencz fiók-egylet folyó hó 24-én a Székelyudvarhelyen építendő uni-tárius templom javára *Homoródszentpálon*, az állami iskola nagytermében, táncczal egybekötött házi-es-télyt rendez. A multság élén vargyasi *Daniel* Lajos, egyh.-köri felügy. gondnok, Dr. *Heltai* Ferencz, or-szágygy. képviselő, *Kisgyörgy* Sándor, esperes és

Szabady Tivadár, főszolgabíró védnökök és egy 32 tagu rendező bizottság áll. Az estély műsora a kö-következő: 1. Énekel a homoróvidéki vegyeskar. 2. Felolvas *Vári* Albert lelkész. 3. Ének, tilinkón ki-séri: *Deák* Mózes. 4. Szaval *Ürmösi* Károlyné. 5. Énekel *Ürmösi* Károly, czimbalmon kíséri *Ajtay* János. 6. Monologot ad elő *Pálffy* Ákos. 7. Énekel a homoróvidéki vegyeskar. Az estély fél 8 órakor veszi kezdetét és a belépti díj személyenkint 1 kor. 60 fillér.

Diák-Bál. A ref. kollegium ifju-ága ez évben is megtartja jóhírnévként örvendő multságát. A bál febr. 6-án lesz, s hisszük, hogy mint a farsang első bálja, jól fog sikerülni. A rendező bizottság, mely-nek élén *Nagy* Elemér tanár áll, a következőleg alakult meg: *Hegyi* István elnök, *Bedő* Béla, *Gyár-fás* Aladár alelnökök, *Szabó* Gyula titkár, *Fancsal* Sándor pézüttáros, *Hann* Arthur, *Nagy* Elek ellen-örök. A meghívókat a napokban küldik szét.

Egy hó közigazgatása. Udvarhelymegye közig-bizottsága 13-ikán tartotta folyó havi ülését *Hollaki* főispán elnök vezetése mellett és a tagok élénk ér-deklődésével. *Hollaki* megnyitójában szívélyes sza-vakkal üdvözölte az évforduló alkalmából a tagokat és köztük *Soó* Gáspárt, ki ez alkalommal először vett részt a biz. ülésen. Elismerését fejezte a bi-zottságnak a multban kifejtett tevékenységét illető-leg, s a tapasztalt ügyszeretetet jövőre is kérte meg-tartani. (Éljenezés) A tagok névsorának felolvasása után a közig. bizottságot megalakultnak jelentette ki, amely után a mult évi tevékenységi kimutatást mutatta be. Tárgysorozat rendén elsőnek Dr. *Damo-kos* Andor tette meg jelentését. Jelentéséből kitűnt, hogy december hó folyamán alispáni iktatóra ér-kezett 855 ügydarab, melyből 658 nyert elintézés-t. egy évre érvényes utlevelet 167-et adtak ki. A hó folyamán a keresztturjárai szolgabírói hivatalt vizsgálta meg. A személyieket illetőleg annyiban történt változás, hogy a megüresedett levéltárnoki állásra a főispán *Dóczi* Lajost nevezte ki. — *Bara-bás* András árvaszéki elnök jelentése szerint az ár-vaszék iktatójára 1551 drb. érkezett és ebből 1377-et intéztek el. A hó végével gyámság alatt maradt 11291 egyén. Az árvaszéki elnök egyszersmind a megyei árvaszék és Székelyudvarhely város árvaszé-kének mult év utolsó negyedi kimutatását is bete-rjesztette, melyeket a bizottság észrevétel nélkül tu-domásul vett. — Dr. *Lengyel* József m. főorvos je-lentéséből kitűnt, hogy a decz. havi közegészségügyi állapot a megelőző hóhoz hasonlítva kedvezőtlen volt. Kanyaró és vörheny betegülések nagyobb számban történtek, ugyannyira, hogy az utóbbiért öt iskolát kellett bezárni. H.-Szt.-Márton községe gyógyszer-tárt nyert. A közkórházban a hó folyamán 192 be-teg részesült gyógykezelésben, akik közül a hó vé-gén visszamaradt 61 férfi, 28 nő beteg. — *Sziklay* Gyula tanfelügyelő jelentésében felemlítette, hogy a mult év folyamán 22 iskola részesült államsegélyben. A tollnok betegsége folytán egy iskolát sem látog-tattak meg. — *Roediger* Gyula h. pü. igazgató je-lenti, hogy a tárgyalás alatt álló hóban egyenesadó-han befolyt 56749 kor. (54658 kor. kevesebb, mint a megelőző év hasonlószakában), hadmentességi díjban 1058 kor. (2416 k. kevesebb), bélyeg- és jog-illetékben 18076, fogyasztási és italadóban 64694 kor. (26407 kor. több), dohányjövédékben 33692 kor. — *Diemár* Károly kir. ügyész kijelenti, hogy a kir. törvszék és a két járásbíróóság fogházában 3 vizgá-lati és 149 elítélt fogoly volt letartóztatva. — *Dió-szeghy* Samu kir. főmérnök jelentése szerint ugy az állami, mint a törvényhatósági utak és azok tarto-zékai jó állapotban voltak, közlekedési akadály nem fordult elő. — *Zonda* József állatorvos jelenti, hogy az állategészségügy kedvezőtlen volt; Erkeken fel-lépett vész miatt 23 lovat irtottak ki. — *Daniel* Lajos közzgazd. előadó jelenti, hogy a tárgyalás alatt álló hó folyamán a földmunkálatok szüneteltek, s így a nép fuvarozással foglalkozott. Kívánatosnak tartja, hogy a megye egyes vidékein, egyelőre bár a nagy falvakban fa-, esztergályos munkákra, kosárfonásra tanítsák a népet, miáltal a házi ipari foglalkozás lendül föl, s a nép biztos kereseti forrásra tesz szert. — A tárgysorozat 101 pontból állott, melynek tulnyomó részét adóügyi felelbeszések képezték. Az előadók jelentesei után az egyes albizottságok ala-kultak meg, s az illetők az esküt nyomban le is ették.

Nöegyleti fillérestély. A Jótékony Nöegylet 13-iki fillérestélyét öz. *Kassay* Eadréné és *Gotthárd* Juliska rendezték a közönség szép érdeklődése mel-lelt. A program első számaként *Jánosy* Iluska és *Kónya* Kálmán egy duettet adtak elő. Mindkét mű-

kedvelőt már korábbról ismeri az ilyen estélyeket látogató közönség. *Jánosy* Iluska hangja most is szépen, tisztán csengett, kellőleg volt disponálva, s terjedelmes és subtilis hanganyagát könnyen kezelte. Méltó társa volt *Kónya* Kálmán, ki szintén benső érzéssel és lendülettel énekel, s hatalmas hangját teljesen érvényre juttatta. A szép és sikerült duet-tet *Gotthárd* Juliska zongorán kísérte. Majd *Lányi* Imre szavalta el egy saját szerzeményű költeményét úgyesen, míg *Szemlér* Ferencz ugyancsak saját szer-zeményű költeményeiből, ezekből a bájos, hangula-tos versekből olvasott föl általános figyelem mellett. Utánna *Spaller* Józsefné az irodában című mono-lógot adta elő kedvesen. A jövő fillérestélyt, a 20-ikát, *Hein* Eszti rendezi. Ez estély a szezon leg-nagyobb estélye lesz, amennyiben egy czimbalom szólón kívül egy szindarab is bemutatóra kerül. En-nek szereplői *Lestyán* Margit, *Varró* Berta, Dr. *Szöllösi* Ödön, Dr. *Balogh* Ernő, Dr. *Fodor* Boldi-zsár és *Szent Királyi* Árpád lesznek. Az estély iránt tehát jogos várakozással tekinthet a közönség és a rendező, valamint a szereplők fáradságát töme-ges megjelenésével honorálhatja a legméltóbban.

Gondnok beigtatás. A helybeli ev. ref. kolle-gium előljárósága f. hó 10-én tartott ülésében igttatta be Dr. *Bodolla* Gábor törvényszéki elnököt gondnoki állásába, melyre az erdélyi ev. ref. egyházkerület közgyűlésének egyhangu bizalma hivta el. Az ülésen *Sebessy* Ákos kir. közjegyző, főgondnok elnökölt, ki az előljáróság nevében örömmel köszöntötte új gond-noktársát, kinek a közügy terén kifejtett eddigi munkássága legjobb biztosítékot nyujt arra, hogy ez új állásban is — az egyház és iskola érdekeinek a munkálásával — a közügynek fog újabb szolgálato-kat tenni. Az üdvözölő szavakra Dr. *Bodolla* lelkes beszéddel válaszolt. A bizalmat megköszönve, kije-lentette, hogy a gondnoki állással járó teendők vég-zésére szives készséggel vállalkozik s örvend annak, hogy a kollegium kulturális feladatainak megvalósi-tásában részt vehet s így ezen a téren is egyháza és hazája javát, előhaladását munkálhatja. Nem lenne — ugymond — jó hazafi, ha egyháza iránt való kötelességeit nem teljesítené, de viszont egyházának sem lenne jó tagja, ha az egyház és iskola érdekei-nek a munkálását nem tudná a haza érdekeivel össz-hangzásba hozni. Az éljenzéssel fogadott beszéd után *Gönczi* Lajos igazgató üdvözölte az új gondnokot a tanári kar nevében, rámutatva arra, hogy a *Bodolla*-név e kollegium és az erdélyi ref. egyházkerület történelmében nem ismeretlen, hiszen az egyik *Bodolla* Sámuel a XVIII. század második felében ez intézetnél „philosophiae professor“ volt, a másik *Bodolla* Sámuel pedig „theologiae professor“ a XIX. század első felében, kit innen emeltek az erdélyi ref. egyházkerület „generalis notarius“-i állásba, majd pedig püspöki székébe. A *Bodolla*-család hagyomá-nyos egyházas szellemének örökösét s a közügynek bajnokát köszönti az új gondnokban, ki gazdag ta-pasztalataival nemcsak a kollegium anyagi és szel-lemi ügyeit vezetheti eredményesen, hanem mint az egyházkerület közgyűlésének a tagja, törvényhozói minőségében, a hozandó törvények megalkotásánál is részt vehet az egyház és iskola érdekeinek a mun-kálásában. Az elhangzott szavakra Dr. *Bodolla* újra hangoztatta, hogy kötelességét, mire vállalkozott, gondnoki állásában teljesíteni fogja s számít a ta-nárok támogatására. Az előljárósági ülés ünnepélyes jellege ezzel veget ért, s mindnyájan kik ott voltak, azzal a jóleső érzéssel távozhattak onnan el, hogy a kollegium Dr. *Bodolla* Gáborban egy lelkes, mun-kás, ügyszerető gondnokot nyert, kinek működéséhez a legszebb reményeket lehet fűzni.

A székelyudvarhelyi takarékpénztár csödügye. A székelyudvarhelyi takarékpénztár csödügyében megindított bünügyben a helyi kir. törvényszék a könyvek megvizsgálására *Kempner* Miklós és *Vagács* Rácz Flóris budapesti szakértőket kérte föl. A szak-értők e héten utaztak le városunkba; munkájuk kö-rülbelül hat hetet fog igénybe venni.

A Nöegylet, mint jeleztük, ma délután 3 óra-kor tartja meg rendes közgyűlését a vármegyeház kistermében.

Adományok a Muzem számára. A következő sorok közlésére kérttük föl: *Kovács* Lázár urnak, ki az alapítandó megyei muzeum gyűjteményét 1 drb. régi pénzzel gyarapította, továbbá *Folbert* Gusztáv és *Dózsa* Imre reáliskolai tanulóknak, kik a mu-zeum gyarapítására szintén 1—1 drb. régi pénzt ajándékoztak, az udvarhelyvármegyeyi muzeum-egye-sület nevében köszönetet mondok adományukért. *Csehély* Adolf, muzeumi igazgató.

A képviselőtestületi tagok teljes jegyzéke. *Választottak:* 1. Ugron Ákos, Florián Bogdán, Dr. Soly-mossy Lajos, Szabó Ferencz mézárós, Embery Árpád, Dr. Várentsik Ferencz, Gyarmathy Ferencz, Koncz Ármán, Persián János, Jung-Cseke Lajos, 11. Müller Károly, Ev. ref. collegium, Fábrián József, Szöllösi Sámuel, Kassay F. Ákos, Dr. Lengyel József, Szent István, Ev. ref. egyház, László Domokos, Szabó Albert, 21. Vánky Kálmán, Kassay F. Ignác, Haberstumpf Károly, Fernengel Gyula, Becsek Aladár, Dr. Simó Balázs, öz. Szabady Ferenczné, Kassay Domokos, Jánossy Gyula, Gergely Ferencz, 31. Pálffy Károly, Novák Károly, Hein Pál, Udvarhelymegyei takarékpénztár, Walter Vilmos, Pávelka Márton, Szenkovits János, Reiner János, Sebesi Ákos, 40. Zalogkölcson intézet. — *Póttagok:* Pap Z. József, Gónczi Lajos, Gáspár József mézárós. *Választottak:* 1906. december 31-ig terjedő megbizatással: 1. Kovács Domokos ellenőr, Hlatky Miklós, Sándor Mózes, Kovács Dénes mézárós, Zakariás Antal, Bálint György, Simó János szombatfalvi, Szabó Antal, Tassaly Lajos, Orbán Dénes mézárós, 11. Szakáts Gyula, Ifj. Keszler János, Kassay F. Gyula, Szentos Gábor, 15. Csépi Ignác. — *Póttagok:* Szeles Pál, Kovács Domokos fazekas, Ifj. Bodrogi György, Szabados Ferencz. — *Ujonnán választottak:* I. kerület 1. Csillag József, Dr. Kovácsy Albert, Csanády Zoltán, Soó Gáspár, Darvai Dániel, Soly-mossy János, Molnár Károly, Fejes Áron, Orbán Gergely, Ferenczi István, Ifj. Balázs Ferencz, 12. Bartók István. — *Póttagok:* Péter József, Reik József, Id. Dézsi Antal. II. kerületben: 1. Daróczi Miklós, Pap Z. József, Dr. Nagy Samu, Soly-mossy Endre, Tamás Albert, Dr. Mezei Ödön, Szabó István szombatfalvi, Barabás János közpész, Szabó Domokos városgazda, Nagy János cipész, 11. Hargita Nándor, Homolay Lajos, 13. Betegh Pál. — *Póttagok:* Dávid Gergely, Fischer Ferencz, Sándor József szombatfalvi.

Iparosok fillérestétele. A Polgári Önk. és segélyező-egylet folyó hó 18-iki fillérestétele *Bartók Anna, Jakabos Juliska, Mézárós Zoltán és Martinovits András* rendezik. Közreműködnek: *Szemlér Ferencz* tanár felolvas, párosjelenetet adnak elő *Ráduly Irma és Hermann Helén*, szaval *Mézárós Róza*, gramophon előadást tart *Csató Imre*.

Szabad lyceum. Az ipari munkások képzésére rendezett mult vasárnapi előadáson a Hymnus egyhangú lelkes eléneklése után, Szabó Árpád ev. ref. collegiumi tanár tartott igen értékes, tanulságos előadást „A boldogság útja” cz. tételtől. Bevezetéképpen beszélt az ember anyagi és szellemi szükségleteiről, a test egészséges, helyes táplálásáról, a lélek műveléséről. Az evés és ivás egyéni szükségletek, mivel azt minden embernek tennie kell, a fényes étkezés vagy különleges élvezeti szer használata azonban nem feltétlenül szükséges követelményei a test egészséges táplálásának. A művelt embernek közönséges, természetes igényei is sokkal nagyobbak, mint a természet egyszerű gyermekének. A kultúra haladásával igaz, hogy az igények is mind nagyobb és nagyobb fokra emelkednek, de az ezek kielégítésére szolgáló szükségletek megszerzési eszközei is mind tökéletesebbek. A vagyonosodás útja bár mindenki előtt egyformán nyitva áll, azért a boldogulás eszközeit az emberek mégis külső okokban és körülményekben keresik, holott az egyedül az emberek egyéni erejétől függ. *A tudással párosult munka és takarékoskodás* az alapja földi boldogulásunknak. A munka testünknek egyformán a fenntartó ereje, mindennapi szükséglete, a költő szerint „Munkásság az élet sója, A romlásból, mely megöjti, S csak az, ki nem hevert, Várhat áldást és sikert.” Minden előhaladás civilizáció, a legegyszerűbb alkotástól a legművészebb kiviteltől produktumig a munka eredménye. Az emberiség minden ipari vagy művészi felfedezése teremtménye a kitartó munkások dolgozó műhelyéből került ki. Bár nem mindenki munkáját koronázza egyformán siker, sok ember szerencséséjéért mégis éppen kudarcainak köszönheti, mert a sikertelenségek a sikerek erős oszlopai. A munka csak úgy sikeres, ha öntudatos, csak úgy élvezetes, ha kellő szakértelemmel párosult. A munka azonban csak eszköz a megélhetésre és nem végcél, miből folyólag a legbuzgóbb munkásnak is a munkában elfogyasztott erők pótlására szünetet és pihenőt kell tartania. Minthogy a vagyont jóval könnyebb megszerezni, mint megtartani, azért a takarékoskodás erényét még az ifjú korban kell megkezdni s nem úgy, mint az ma divattá vált, hogy a felserdült ifjú ott kezdje a költsékeztést, ahol az apja elhagyta. Ma mindenki többre akar menni, mint a meddig jövedelme ér, a külső látszattól, a hiúság követelményeinek kielégítésére sokszor erőnket meghaladó áldozatokat teszünk. A szegénység tiszta lelki becsülettel párosulva nem szegénység az ilyen szegény ember sokkal boldogabb, mint a kölcsön pénzek vagy árutak szerzett vagyonu és fényes ruhájú ember. Az ép kéz-lábu egészséges ember, aki megtanult dolgozni, a legboldogabb ember a világon, mert a boldogság nem a vagyonban, de a kevéssel és önsor-

sukkal való megelégedésben rejlik. *Az idő pénz*, használjuk fel minden percünket, neves foglalkozással, okos szórakozással, és kerüljük a testi épséget veszélyeztető lelki tisztaságot beszennyező ártalmas szórakozásokat, mulatságokat. Szabó Árpád ezen előadását az igen szép számmal összesereglett hallgatóság érdeklődéssel és élénk figyelemmel hallgatta végig. Majd *Monoki Árpád* szavaltja igen ügyesen Gazdag Jánosnak „Hazámhoz” című versét. *Soly-mossy Endre*, a biz. elnöke pedig meleg köszönetet mondott a hallgatóság nevében Szabó Árpád előadónak és bejelentette, hogy az Országos bizottság, ezen előadások rendezése költségeire szükségeltető 300 kor. kezéhez leküldötte, a mult cyklusi számadásokat pedig minden megjegyzés nélkül elfogadta. Végül a hallgatóságnak mentől nagyobb számban való összetoborzására buzdította, lelkesítette a jelenvalókat, melylyel lelkesülten énekeltek el záróként a Szózatot. A mai napon *Burger Arthur* főgin. tanár fog előadást tartani.

Dr. Mezei Ödön volt kollégiumi főgondnok, a ki az intézetnek 200 koronás alapítványt tett, az egyházi főhatóság elismerő szavakkal fejezte ki köszönetét egy hozzá intézett hivatalos levélben nem csak az alapítványért, de azon hasznos és önzetlen szolgálatokért is, melyeket a nevelés és oktatás ügyének 14 évi gondnoki és 27 évi iskolai-orvosi működésével tett. A mindenkitől szeretett és becsült iskolai orvos utódául az előjáróság Dr. *Imreh Domokos* kórházi igazgató-főorvost, az intézet egykori növendékét választotta meg, a ki egyszersmind az egészségtanára is. Ad multos annos!

Felhívás. A következő sorok közlésére kértünk föl: „Az udvarhelyvármegyei gazdasági egyesület egy az egész vármegyére kiterjedő hatás körrel bíró központi fogyasztási és értékesítő szövetkezet alapítását határozván el, felkérnek a szövetkezeti eszme pártolóit, hogy üzletrészek jegyzésére az egyesület titkáránál jelentkezni sziveskedjenek. — Egy üzletrész nagysága 25 kor., mely az alakuló közgyűlés által meghatározandó részletekben lesz fizetendő. Az előcség.”

Éditsünk Székelyudvarhelyen templomot! A közművelődés oltárára Isten dicőségére áldoz, ki a Székelyudvarhelyen építendő unitárius templom költségeihez hozzájárul. Az egyházközség előjárósága a következő kegyes adományokat vette és halás köszönettel nyugtatja: Br. Petrichevich Horváth Kálmán főgondnok 1904. újévi ajándéka 50 kor. Palfy Ferenczné gyűjtése folytan adakoztak Lókodban pénzben: öz. Deák Istvánné 4 k, Palfy Ferenczné 3 k, Vida Gézané, Balácsi Sándorné, ifj. Soós Ferenczné, köz. Sándor Jánosné, Vas Sándorné, ifj. Sándor Ferenczné, Péter Lajosné 1—1 k, Jakab Lajosné 80 fil, Jakab Mózesné 60 fil, Sata Istvánné, ifj. Ben-cze Mózesné, Balázs Klára, Schvarcz Izsakné 50—50 fil, öz. Máthé Áronné, Abrogán Julia 40—40 fil, öz. Czerjak Véri, Balint Rebeka, öz. Csoma Rákhel, jánosfalvi Sándor Dénesné, Gergely Ferenczné, ifj. Sándor Józsefné, Pál Jánosné, 20—20 fil, Pál Mózesné 1 k, 30 fil, Sata Jánosné, öz. Vas Sándorné ifj., Balázs Andrásné 1—1 kor. 20—20 fil, György Jánosné 1 k, 4 fil, György Istvánné 91 fil, Sándor Istvánné, Sándor Mihályné 75 fil, köz. Balázs Mózesné, öz. György Istvánné 65—65 fil, ifj. Balázs Mózesné, Sándor Gergelyné, Kadár Istvánné Sándor Mózesné 52—52 fil, Sata Andrásné, Sándor Julianna 38—38 fil, S. Sándor Rebeka, ifj. Balácsi Sándorné, Orbán Zsuzsánna, öz. Balázs Ferenczné, Sándor Ignácné, Béla Mózesné, Béla Sándorné, Sándor Ábelné 26—26 fil, Kupács Józsefné 13 fil, Molnár Zsigmondné, Balázs Sándorné 12—12 fil, értéket. Együtt 35 kor. 6 fil. Az 1—XXVI közlemény összege 4760 kor. 73 fil. E közlemény összege 85 kor. 06 fil. Összesen 4845 kor. 79 fillér.

Az udvarhelymegyei Gazdasági egylet választmányára *Hollaki* főispán elnök vezetése mellett 12-én ülésezett. Tárgysorozat rendű az alapítótárgókul jelenlévő 19 községet felvették. Balogh Vilmos min. tanácsosnak Székelyudvarhelyre történt kineveztetését örömmel vették tudomásul, s a Székelyföld érdekében kifejtendő akciójában készséggel fogják támogatni. Az OMGE-nek az állatlétszám összeírása érdekében, valamint, hogy az állam minél hathatósabb intézkedéseket léptessen életbe, amelyek a növények állatok pusztítását lennének hivatva korlátozni, felirat intézést határozták el. *Lajos János* tag indítványára elhatározták, hogy *Mesko Pált*, amidőn a bögözi szövetkezet megalakítására a megyébe érkezik, meghívják Székelyudvarhelyre a szövetkezeti ügyek ismertetésére. Egy pár lényegtelen ügy elintézésé után az ülés véget ért.

Fajbaromfi tenyésztés. Sokan vannak, akik szívesen akarnának fajbaromfiakat, vagy ezek tojásait beszerezni, de nem tudják, hova forduljanak. *Part-hay Géza* Lapja a „Szárnyasaink” e tekintetben a legjobb beszerzési forrás, melyben minden érdeklődő talál elég czímet, hova szükségletének beszerzése céljából fordulhat. Kérjen csak mutatványszámot és a kiadóhivatal Budapesten, Rottenbillier-u. 30. sz. — szívesen és díjtalanul küld.

Göre-estély. A helyi kereskedelmi alkalmazottak folyó hó 23-ikán tartják meg harmadik kedélyes és bizalmas jellegű estélyüket a Hungaria szálló termeiben. Az estélyre kibocsátott meghívó — mely beletíjegyül szolgál — könyvkivonatot tartalmaz, mely szerint az illető meghívott *Tartozik* megjelenni az estélyen és *Követeli* a következő műsort végig élvezni: 1. Nyitány, a helyi első zenekar által. 2. Szaval *Jánosy Iluska*. 3. Hegedű duett: *Barcsay Béla és Grün István* által. 4. Dialóg *Mántó Irén* és *Florián Mariska* által. 5. Ének-szólo *Babu*

Katalin által. 6. Kácsa cigány jutalomjátékául adatik Göre indulása Amerikába; előadják: *Dészy Károly, Scholsser Rudolf, Ládai Károly, Bíró Árpád, és Sándor Ferencz*. Az estély 8 órakor kezdődik és a műsort tánc követi.

Meghívó. A következő meghívó közlésére kérték föl: A február 15-iki tréfás estély rendező bizottsága ma délután 5 órára az ev. ref. leányiskola helyiségébe tanácskozás végett tisztelettel meghívatik. Az elnökség.

A közönség köréből.

— Színháztermünk tűzbiztonsága. —

Tek. Szerkesztő ur!

Reményem, becses lapja kis helyét megengedi közérdekből igénybe vennem. Igazán kerültem ezen kérdésben a nyilvánosságot, de amint látom az illetékes egyéneknek ezen ügyben tett figyelmeztetésem eredménytelenek maradtak máig. A bécsi Ringszínház, a párisi jótékonyárubazár, a budapesti Párisi áruház és legújában az amerikai chikagói színház rémes, a művelt világot megdermesztő tűzkatasztrófái városunk intező köreire csak a kellemes emóció hatásával voltak — és nem vezették annak meggondolására, hogy a városunk — magántulajdon képező — redout- és színháztermek, jelenlegi berendezésével, egy újabb világraszóló katasztrófa színhelye lehet.

Ugyanis a „Budapest-szálló” színháztermének az udvarra és másik oldalon a kertre nyíló, tehát a szabadba nyíló ajtai befelé nyílnak. A terem és mellékhelyiségei szeszélylennel vannak világítva.

Nem kell hogy igazi aczetylen robbanás, avagy a színházi díszletek és együtt az épület faberendezése stb. égése bekövetkezzék, elegendő, hogy a világítás megszüntével elhangzó vészkiáltás által előálló panique a teremben lévő nagy részének agyon-típrását, de legalább is testi-lelki épségét veszélyeztesse. Hát még egy igazi tűz esetén mi történhetné?

Hát a bérlő, a tulajdonosok, a rendőrségünk, tanácsunk, — mely az építési engedélyt és használatba vételt engedélyezte, — tűzoltóságunk nem látja be, hogy a szabadba nyíló ajtóknak kifelé nyílóvá való átalakítását, újabb használat előtt keresztül kell vitesse?!

Óhajtom, hogy a közbiztonság érdekében ezen szavaim meghallgatásra találjanak.

Gyertyánffy Gabor.

Táviratok.

Budapest, jan. 16.
(Érk. d. u. 4 ó.)

Országgyűlés.

A képviselőház mai ülésén Perczel Dezső elnökölt. Mindjárt a napirendre tértek. *Daróczy Aladárt* a Teleki Sándor gróf lemondásával megüresedett helyre jegyzőnek megválasztották. Majd az üressé vált bizottsági helyeket töltötték be.

Boncz a Miklós Rakovszky tegnapi közbeszólását utasította vissza. Az ujonczmegajánlás-hoz *Hellebronth Géza* mond obstrukciós beszédet.

Egy főherceg válópöre.

Bécsi sajtó tegnap késő este szenzációs eseményről értesült, melyet mai összes budapesti lapok is közölnek. E szerint *Fülöp orleansi herceg*, mivel házassága meddő maradt, válni akar *Mária Dorottya főhercegnőtől* és a házasság felbontása esetén második neijévé *Metterlich Kotty hercegnőt* kizemelte. Rómában is tett lépéseket, de királyunk közbelépésére a herceg valódi szándékáról lemondott. *József főherceg* környezetéből ezen hirt valótlannak mondják; ennek daczára bécsi lapok fenntartják értesülésüket.

A néppárt harcza.

A néppárt tegnap esti értekezletén kimondta, hogy elérkezettnek tartja az időt Tisza ellen leghevesebb harcra folytatni.

Kiadja: Becsek D. Fia könyvnyomdája.

Sz. 89¹—1903. vh.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sz. udvarhelyi kir. törvényszéknek 1902. évi 8697. számú végzése következtében Dr. *Várentsik Ferencz* ügyvéd által képviselt Székelyegyleti első takarékpénztár csódtömege javára, *László Dénes* és *t. jánosfalvi lakos* ellen 670 kor. s jár. erejéig 1903. december hó 11-én foganatosított kielégítési végre-

hajtás utján lefoglalt és 816 kor. becsült következő ingóságok, u. m. N. Kelemen Mózesnél 2 ökör, 1 bivaly 2 szekér és 70 kalangya zab, nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek az oklándi kir. járásbiróság 1902-ik évi V. 567/5. számú végzése folytán 670 k. tőkét követelés, ennek 1903. évi május hó 20. napjától járó 6 % kamatai 1/3 % váltódíj és eddig összesen 124 kor. 53 fillben biróilag már megállapított költségek erejéig H. Jánosfalván alperes N. Kelemen Mózesnél leendő eszközlésére 1903. évi január 23-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintet ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Oklánd, 1904. évi január hó 5.

Pollák Ignác,
kir. bir. végrehajtó.

WILHEIM IGNÁC

MÉRNÖK

BUDAPEST, VIII., Kender-utca 6. sz.

Elvállal minden néven nevezendő földmérést, térképezést, birtokrendezést. Továbbá megjegyzés szerint vasúti nyomjelzéseket szabványos és keskenyvágányu vasúttal részére keresztül vezet. Birtokbecsléseket, szabadalmak készíztetését és értékesítését jutányos díjazás ellenében végez.

Szíves ajánlatokat a fenti címre kéri.

SZŐLŐLUGAST

Ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobb része ha meg nő is, termést nem hoz, azért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják bázukat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskotály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a legcsekélyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek, stb. a legremekesebb díszé, anélkül, hogy legkevésbé helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem. A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja. — Czim:

Érmelléki első szőlőültvénytelep Nagy-Kágya,
u. p. Székelyhid.

A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziszert, amely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmaztatik kőszvényél, csúznál és meghülekéknél.

Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és osakis eredeti üvegeket dobozokban a „Horgony” védjeggyel és a „Richter” csögjegyzéssel fogadjunk el. — 80 L., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapestben.

Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók.
Rudolstadt.

Nagysolymos **Koncz Armin** gyógyszerárban Székelyudvarhelyt.

SCHICHT-SZAPPAN

„Szarvas” vagy „Kulcs”

— jeggyel. —

A legjobb, legkiadtsabb, s így a legolcsóbb szappan, minden ártalmas keveréktől ment. MINDENÜTT KAPHATÓ.

A vételnél tessék vigyázni, hogy minden darabon a Schicht-név s a fent látható két védjegy rajta legyen.

„Homoródi”

Vasas-gyógyfürdőn egy teljesen felszerelt 3 szoba és mellékhelyiségekből álló kényelmes, fenyvessel körülvev villa a hozzá tartozó istálló és kocsiszinnel eladó.

Értekezni lehet

Szabó Albert budapesti kir. közjegyzővel

VIII., Múzeum-körút 2. sz. a.

Olcsó pénzt

jelzálogra

a segesvári Jpartakárék és Előlegezési egylettől

közvetit

SIEGMUND JÓZSEF

börkereskedő Székelyudvarhelyt

Téli menetrend.
Érvényes 1903. október 1-től.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.	V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
705			305	ind. Székely-Udvarhely érk.			133
721			321	Bikafalva			114
738			338	Bögöz			101
752			357	N.-Galambfalva			1234
810			416	Bethfalva			1214
822			431	Székely-keresztur			1206
830			448	Ujszékely			1137
839			404	érk. Héjjasfalva ind.			1122
	245		1025	Brassó		209	800
914	529	1117	534	ind. Héjjasfalva érk.		1114	403
944	549	1140	502	Segesvár		1100	340
	650	108		érk. K.-Kapus ind.		947	213
	656	412		N.-Szeben		104	1
	855	125		ind. K.-Kapus érk.		943	158
	900	433		érk. Kocsárd ind.		752	1054
	1050	1080		M.-Vásárhely		1030	115
	232	448		ind. Kocsárd érk.		750	1042
	750	645		Kolozsvár		555	823
		1117		Nagy Várad		211	342
		620		érk. Budapest ind.		915	830

Sz. 880—1903. vh.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a sz.-kereszturi 1903. évi V. 410. 411. sz. végzésével Borbáth Dani sz.-kereszturi ügyvéd által képviselt Ajvasz Kristóf és Tóth Berta sz.-kereszturi lakos felperesek részére Bordoson elhalt Szabó Márton hagyatéka alperes ellen 280 k. és 219 kor. 08 fillér tőkötvetelés s jár. erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 713 koronára becsült ingóságokra a székelykereszturi kir. járásbiróság 1903. Sp. 585. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes volt lakásán Bordos községben leendő megtartása határidőül 1904. évi január hó 21-ik napján délelőtt 11 órája kitűztetik, amikor a biróilag lefoglalt 1. Triőr, 4 szekér, 2 vasasszántalp, 4 szekér széna, 3 méhkas, 1 vaseke, 1 boglya széna, 2 pár hám, 2 divány, 1 permetező, 1 üst, 1 paplan és házi butorok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a lefoglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Székelykeresztur, 1904. január hó 3.

Szalontai Albert,
kir. bir. vbajtó.

Első kézből legjobban vásárol.
Magyarország legnagyobb hangszergyára réz-, fa-, fuvó- és Vonós hangszerekben.

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari hangszergyáros,
a cs. és kir. közös és a m. kir. honvéd hadsereg szállítója

BUDAPEST,
II., Lánchid-utca 5. szám

Legnagyobb választék
összes hangszerekben.

Hegedűk, gordonkák,
bögök, fuvalók, klarinetok,
trombiták, cimbalmok.

Általam konstruált
TÁROGATÓK
30 frittól feljebb
iskola és zongorakiséret ingyen

Harmonikák
legjobb, elpusztíthatatlan hangokkal. Különlegesség: acélhangu hangverseny-harmonikák, saját minták

Teljes zenekar felszerelések
a legjutányosabb árban,
előnyös feltételek mellett.

Képes árjegyzékek
és pedig külön-külön: a) hangszerekről, b) harmoniumokról,
c) harmonikákról,
ingyen és bérmentve.

